

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ СЛОВОВІР ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ОЦІННОЇ ІНТЕНЦІЇ КОРИСТУВАЧАМИ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ

С. В. Воронай

*Сумський державний університет,
вул. Римського Корсакова, 2, м. Суми, 40007, Україна
E-mail: voronaj@gmail.com*

У статті досліджуються індивідуально-авторські оказіоналізми, створені користувачами соціальних мереж для вираження оцінки подій, соціальних явищ, політичних та економічних івентів. Головна увага зосереджується на вивченні особливостей творення оцінних неолоксем. Оцінний компонент таких слів загалом зосереджений у їхній семантиці. Однак інтерес для дослідження представляють також словотворчі та лексичні засоби, що використовуються для творення оцінних неолоксем. Тому автор вбачає за необхідне в першу чергу з'ясувати інвентар мовних засобів, що беруть участь у творенні оцінної лексики, яку використовують користувачі соцмереж, а також виявити роль словотворчих та лексичних засобів у формуванні оцінної семантики таких слів.

У роботі новотвори розглядаються з позиції впливу словотвірної структури слова на оцінне та стилістичне забарвлення тексту, показуються функціональні відмінності між оказіональними лексемами з різною оцінною семантикою, з'ясовується їхнє місце серед інших експресивно-оцінних слів.

Ключові слова: *оказіоналізм, неологізм, оцінка, оцінне значення, авторська комунікативна інтенція, дериват.*

У руслі сучасних тенденцій функціональної лінгвістики мовні одиниці вивчаються з точки зору їх структурно-семантичних та комунікативно-прагматичних особливостей (В. Адмоні, О. Бондарко, В. Гак, С. Гулига, А. Загнітко, Г. Золотова, М. Кожина, Т. Маркелова, Н. Разінкіна, О. Тараненко, Н. Шведова, Д. Шмельов та ін.). Такий підхід дозволяє не тільки описувати мовні засоби різних рівнів, а й виявити їх здатність розкривати свої потенційні можливості в процесі комунікації.

Сучасні лінгвісти зосереджують увагу на комунікативній природі мови, функціональних можливостях її одиниць, виявленні у мові та мовленні людських чинників, передусім того, як людина використовує мову як засіб спілкування, а також того, як у мовних одиницях відобразилася сама людина. Одним із результатів функційно-комунікативної зорієнтованості сучасної лінгвістики є підвищення інтересу дослідників до особливостей процесу спілкування, породження й сприйняття мовлення, зокрема до різноманітних помилок, відхилень від норм, тобто так званого «негативного мовного матеріалу» [1, с. 5].

Такий «негативний мовний матеріал» останні роки знаходиться в центрі пильного інтересу лінгвістів. Проблему мовних девіацій, помилок та їхню прагматичну сутність сьогодні розробляють такі відомі науковці, як Ю. Апресян, Ф. Бацевич, Т. Булигіна, І. Кобозева, Т. Космеда, О. Кубрякова, О. Кукушкіна, Н. Лауфер та ін. Увага до неузурьованих мовних одиниць пояснюється в першу чергу тим, що вони яскраво відображають особливості мови сучасних українських мас-медіа, яка є джерелом для вивчення новітніх тенденцій у розвитку сучасної літературної мови. Тому дослідження мови засобів масової інформації видається важливою й актуальною проблемою сучасних лінгвістичних розвідок. Різноманітні мовленнєві відхилення від норми розкривають природу і закономірності функціонування мови, напрямок змін, які вона переживає, вможливають відбиття фактичного стану мови на даному етапі розвитку. Порушуючи лексичні та граматичні мовні норми, мовці реалізують креативний потенціал мовних одиниць, відбувається вербалізація «мовної гри» [2, с. 521] і породжується оцінка.

Явище оцінності в комунікації здавна викликало значний інтерес мовознавців. Різномасштабне дослідження оцінки та оцінного значення лягло в основу лінгвістичних розвідок вітчизняних та зарубіжних мовознавців (Н. Арутюнова, О. Вольф, О. Івін, М. Япон, В. Гак, С. Дорда, І. Рахманова, Т. Космеда, Т. Маркелові, З. Фоміна, І. Арнольд, В. Телія та ін.).

В коло інтересів науковців потрапили оцінні засоби, що функціонують переважно в художніх текстах, а також є праці присвячені опису засобів вираження оцінки в публіцистичному та інформаційному стилях. Сфера мережевого дискурсу на сьогодні активно не досліджувалась, що й зумовило актуальність нашої теми.

Метою статті є вивчення особливостей творення оцінних неолексем користувачами соціальних мереж.

Об'єктом дослідження є авторські оказіональні новоутворення, створені для вираження оцінного ставлення до викладеної інформації.

Предметом виступають мовні засоби, за участю яких реалізується оцінна авторська інтенція.

Для досягнення мети вбачаємо за необхідне виконати ряд **завдань**, а саме:

- з'ясувати інвентар мовних засобів, що беруть участь у творенні оцінної лексики, яку використовують користувачі соцмереж;
- виявити роль словотворчих та лексичних засобів у формуванні оцінної семантики таких неолексем;
- показати функціональні відмінності між оказіональними лексемами з різною оцінною семантикою, та сфокусувати увагу на їхнє місце серед інших експресивно-оцінних слів.

Важливе місце серед засобів масової інформації займають сьогодні соціальні медіа, специфіка яких полягає в тому, що вони спрямовані на поширення інформації через соціальну взаємодію. Соціальні медіа використовують Інтернет і веб-технології для перетворення монологів на соціальний діалог. За допомогою цього принципу забезпечується демократизація знань та інформації. Споживачі контенту перетворюються на його виробників. Новітні інтернет-медіа, на відміну від традиційних, характеризуються інтерактивністю, швидким обміном інформації, користувачі самі стають поширювачами контенту та новин, якщо вони релевантні та вірусні.

«Саме інформаційне суспільство повною мірою сприяло утвердженню віртуальної реальності в якості суспільно значущого феномену, причому значимого до такої міри, що з'являються такі епітети, як «віртуальна цивілізація»» [3, с. 5]. Нова віртуальна реальність породжує і новий тип дискурсу, який визначається як інтернет-дискурс, мережевий, віртуальний, комп'ютерний дискурс і т. п. «Віртуальний дискурс симулює ідентичність прихильності й незалишеності, і «наповненості буття», тобто ніщо інше, як фундаментальний, культурно-екзистенціальний модус-дискурс людського існування» [4, с. 26].

Головними каналами комунікацій в Інтернет є блоги, мікроблоги, корпоративні сайти з форумами, соціальні мережі, форуми, wiki-сайти, аудіо та відеоресурси, новинні агрегатори, служби обміну медійними файлами, закладками, новинами та інші.

В умовах сучасного комп'ютеризованого суспільства соцмережі – нові віртуальні форми соціального спілкування, що виступають альтернативою до традиційних засобів масової комунікації – відіграють все значнішу роль. За останні десять років вони стали невід'ємною частиною сучасного життя і перетворилися на один із основних елементів інфраструктури засобів масової інформації. Політичні, економічні, соціальні події в країні та світі активно обговорюються в соціальних мережах. Їхнє призначення, як форми мовленнєвої комунікації, – інформування про події, явища суспільного життя та вираження поглядів щодо цих подій, позиціонування, популяризація шляхом інформування громадськості. Крім того,

повідомлення в соціальних мережах не лише інформують, а й формують певне ставлення до предмету інформації.

В соціальних мережах поширені різноманітні форми спілкування та самореалізації особистості. Серед них найпопулярнішими є персональні сторінки та блоги (англ. blog, від web log інтернет-журнал подій, інтернет-щоденник, онлайн-щоденник).

Соціальні мережі приваблюють в першу чергу можливістю вести публічний діалог, оперативно висловлювати свою думку, виражати власні погляди на події, ситуації, проблеми, створювати свій віртуальний імідж, розмішувати для обговорення статті та публікації.

У мові відображається поліаспектна взаємодія об'єктивної дійсності й людини. Одним з важливих аспектів є оцінний, який дозволяє розглядати мову не тільки як засіб пізнання світу, але як засіб відображення людських почуттів, емоцій, інтенцій. Кожен процес відображення об'єктивної дійсності є оцінним, оскільки відношення суб'єкта до об'єкту пізнання детерміновано практичними та духовними потребами людини. Оцінне відношення до явищ об'єктивної дійсності є невід'ємною властивістю людського пізнання, яке позитивно або негативно відображається у мовних одиницях [5, с. 48].

Оцінка в публіцистиці та журналістиці – явище комунікативно різнопланове. Оцінна спрямованість публіцистичних виступів та інформаційних повідомлень вимагає широкого використання всіх стильових можливостей мови, створення нових соціально-оцінних засобів. Функціональний підхід, застосований до опису засобів вираження оцінки в публіцистичному та інформаційному стилях, ґрунтується на врахуванні здатності лексичних, фразеологічних, словотвірних, синтаксичних одиниць розкривати свої потенційні можливості в процесі комунікації [2, с.2].

Оцінне ставлення до реальної дійсності є унікальною антропоцентричною формою світосприйняття, що зумовлено особливостями фізичного й психічного складу людини, раціональним, творчим характером її мислення [2, с. 4-5].

Сфера оцінок ґрунтується на опозиції *хороший / поганий*, де *хороший* – той, який відповідає ідеалізованій моделі макро- та мікросвіту й усвідомлюється як мета існування людини та її діяльності, *поганий* – той, який не відповідає цій моделі [2, с. 6].

Висловлення власних поглядів на події користувачами соцмереж, як правило, супроводжується певною оцінкою, для вираження якої застосовується емоційно-оцінна лексика. Так, політична ситуація в Україні останнього року стала об'єктом активних дискусій. Під час обговорення, висловлюючи своє ставлення, користувачі часто використовують експресивні мовні засоби.

Серед різноманітних експресивних мовних засобів особливе місце в «мові мереж» належить індивідуальним авторським новотворам – *оказіоналізмам*. *Оказіональний* словотвір стає потужним засобом словотворчості в мережах. *Оказіоналізми* – активно використовуваний засіб творення комічного ефекту, сатиричного зображення подій та ситуацій, вираження глузування, зневаги, презирства, ненависті.

Оцінний компонент у значенні *оказіональних* лексем, зафіксованих у мовленні користувачів соцмереж, формується завдяки використанню певних словотворчих засобів. Однак в індивідуальній мовній практиці авторів постів та коментарів до них в сучасних соцмережах активно функціонують лексеми, що виходять за межі традиційних моделей українського словотвору.

Оказіональні утворення з властивою їм незвичністю, яскравістю, високою впливовою силою допомагають реалізації авторських комунікативних інтенцій – дати негативну (рідше позитивну) оцінку суспільно-політичним процесам, діям і вчинкам їх учасників.

Оцінна семантика таких *неолексем* створюється за рахунок лексичного значення твірної основи, або ненормативним поєднанням твірних слів з певними афіксами.

Оказіональний словотвір представлений найширше конфіксацією, суфіксацією та складанням. Менш продуктивним способом є префіксація.

Серед конфіксальних дериватів слід виділити дієслівні новоутворення, які відзначаються яскраво вираженою оцінністю, високою експресивністю, наприклад: *Шахтарі – боги Донбасу. Правда, **побогувати** закосила більша половина тих, хто не має відношення до шахти...* У наведеному контексті дієслово **побогувати** (конфікс **по-...-ува(ти)**) внаслідок своєї незвичної форми експресивно передає значення «отримати привілеї».

Іронічного звучання набуває в контексті дієслово з конфіксом **обез-...-уванн(я)** **обезмандатування**, хоч твірна основа деривата (*мандат*) має звичайно позитивне оцінне значення: *Генпрокуратура направила в Раду подання на «обезмандатування» Олійника з Калетником – за славнозвісне голосування «16-01»*. Інше конфіксальне утворення **наволонтерити**: *годуємо тим, що **наволонтеримо** зі значенням «взяти, випросити у волонтерів», конфікс **на-...-и(ти)***.

Конфіксальні утворення поповнює ряд дериватів зі значенням відсутності, недостачі чогось, конфікс **без-...-иц(я)**: **безмозговиця** – *національне свято; в «скрепоносних» сьогодні якась православна «безхлібця»...* *Це я вважаю їхнє професійне свято..., далі підуть «безбрюквіця», «безтравіця», «безберьзовіця, і «безверблюжеколючівця»*. Усі зазначені деривати є суржиковими конструкціями.

Відіменний суфіксальний дериват **водохрещитися** є по суті енантіосемічною структурою, у якій поєднуються два протилежні значення: іронічне «втопитися» та нейтральне «похрестися, освятитися водою»; перше значення реалізується лише у контексті: *лід на річці такий, що можна «водохрещатися» навіть поза бажанням*.

Особливістю префіксального okazіонального словотворення є поєднання питомих префіксів з іншомовними основами: *тут би хоч зайву часинку **подепутатствувати, поребрендингувати***. І навпаки, запозичені афікси можуть поєднуватися з українськими основами, зокрема топонімами, для творення okazіональних назв процесів: *світле майбутнє України прямо пов'язане з **дедонбасизацією** (формант **де-...-ац(ія)**) усієї України* (твірне *донбасизувати* також є okazіональною неолексемою). Саме ці особливості словотвірної структури згаданих слів додають оцінний елемент у їхню семантику.

Реалізація оцінної інтенції в префіксальних структурах відбувається за рахунок оцінного значення афікса **недо-** (неповне вираження ознак чогось): *у цю категорію входять три дрібні **недофракції**; маємо моральну перевагу над вмираючою **недоімперією**; а футболістам і тренерам інших команд не подавати руки для вітання з цими даунецькими **недомавпами** (про футболістів «Шахтаря»)*. Негативну оцінку зазначених лексем посилюють епітети *дрібний, вмираючий, даунецький*. Останнє слово також є репрезентантом авторського словотворення. Воно утворене контамінацією слів *даун + донецький*. Подібну функцію виконує іншомовний префікс **анти-**: *Донбас сьогодні це не просто не Україна, це – **антиУкраїна***. Інколи нейтральні за значенням словотворчі форманти приєднуються до стилістично забарвлених основ, наприклад розмовний прислівник **задохріна**.

Серед неморфологічних способів в okazіональному словотворі чільне місце займає контамінація. Це пояснюється тим, що контамінація є способом економії в словотвірній номінації і при цьому виконує прагматичну функцію. Характерною рисою усіх контамінаційних структур є яскраво виражена оцінність, яка створюється за рахунок поєднання слів з несумісними значеннями. Наприклад: **кремлеботи** і **сюди добралися** (*Кремль + робот*); **придумав ідею нового українського курорту «Буховель»** (*Буковель + бухати – розм. «пити горілку»*); **кримоватники**, які **займалися ватовнушенієм** (*розм. сурж*), (*Крим + ватник* «людина із (пост)радянською ментальністю, яка щиро не розуміє для чого існує держава Україна); **незалежні Домбаве і Луганда** (*Донбас + Зімбабве, Луганськ + Уганда*), авторське ставлення до новоутворених республік виявляється в їх порівнянні з африканськими малорозвиненими країнами.

Не менше активним способом творення оказіональних оцінних номінацій є спосіб складання. Оцінність таких утворень залежить від семантики поєднаних слів чи основ: *В них (росіян) є планишети, як ото в совєцьких офіцерів у війну були, і всякі інші пристосування, на зразок нанопласкогубців, або летючий модуль, зроблений з горбатого запорожця; Скоро в Росії з'явиться нова соціальна група... едоруси – група заможних людей, у яких дома є щось поїсти... (від рос. еда + руський (сурж.)) А голоруси (голомні руські) будуть їх за це ненавидіти; Спочатку був Євромайдан, а розбирають Алкомайдан (алкоголік + майдан). Її (Тимошенко) головна політична зброя – космічного рівня зомбуючий популізм (скорочено зомбопоп); Ось так виглядає терорусстан без прикрас; Добраніч котобандерівці (кіт + бандерівець «бандерівці (тобто українці, що тримають котів)). Росія створила захищений від шпіонажа планишет. називається «рупад», я б краще назвав «дупад» – від українського дупа. Останній дериват реалізує оцінну інтенцію через поєднання стилістично зниженої питокої основи із запозиченою (дупа + iPad).*

Продовжує поповнювати український лексикон продуктивний препозитивний компонент **свро-**: *Росія планує закупити овочі в Китаї, замість євроовочів які покинули країну в результаті санкцій.* Поєднання несумісних понять в цьому слові відбувається з метою висловлення глузування.

Часто оказіональне словотворення базується на антропонімічних та топонімічних твірних. Так, прізвище одіозного в українському суспільстві російського президента Путіна стало твірною основою для низки оказіональних назв. Усі вони мають різко негативне забарвлення. Такі структури найчастіше творяться контамінацією та складанням, наприклад: *Кацапутін і стадо його кацапів; лики російського Путріотизму; китайці випустили путинкарти і грають у Володимира Володимировича; шовіністи, які підмінили віру путінопоклонством; Путлер; Пуйло; ПутАгонія; Путаник; Путінград: а місто Стаханів переіменують у Путінград.* Оказіоналізм **Путлер** сам стає твірною базою для інших дериватів, наприклад: *Путлерстан – Україна тепер повинна компенсувати Путлерстану 11 ярдів бакінських.* Зафіксовано також поодинокі суфіксальні та префіксальні оказіональні деривати зі згаданим твірним словом: *в наслідок путинізації російського суспільства...; в європейській частині колишньої РФ буде проведена примусова депутинізація,* ці слова становлять антонімічну пару.

Особливе значення для вираження стилістичних відтінків авторських новотворів має контекст. Як правило, незвичне найближче оточення оказіонального слова увиразнює й підкреслює оцінну семантику та стилістичні функції аналізованих лексем: *А солдатам, які загинули, також честь і шана... Вони загинули за батьківщину, якої вже немає. Так розсудила історія... Ми не ототожнюємо їх (які воювали (і віддали життя) проти фашизму) і вас, які просто напились водки, ні з того ні з сього повдягали георгіївські стрічки на тіло в пориві агресивно-дебільного ПУТріотизму.*

Іншими прикладами відантропонімічного словотворення є складні іменники **Юлефоби** та **Юлефани**: *Юлефоби, лягайте спати... Юля вкусить! А що місяць вповні? Юлефоби повилазили; Я не Юлефан і розумна....* Оцінна інтенція реалізується за рахунок поєднання постпозитивних іншомовних елементів **фоб** і **фан** з власним ім'ям. Прикметниковий словотвір у цій групі представлений поодиноким дериватом **Тігібкий**: *Тігібкий меле і меле пусті словеса* (контамінація **Тігібко** + рос. *гибкий*). Саме завдяки вжитому у переносному значенні прикметнику (*гибкий* «той, хто вміє пристосовуватися до обставин») відбувається реалізація комунікативної настанови мовця.

Авторські новотвори є потужним засобом вираження оцінки користувачами соціальних мереж. Творення оказіоналізмів відбувається з метою позначити явище дійсності, даючи йому іншу другу назву, яка містить певне ставлення до позначуваного. Лексичне значення таких новотворів має додатковий компонент, структура якого поєднує експресивне, емоційне й оцінне. Оцінний компонент

значення з'являється в результаті поєднання слів з несумісною семантикою, питомих афіксів з іншомовними основами і навпаки. Часто реалізація комунікативної настанови мовця, а саме потреби висловити своє оцінне ставлення до предметної або референтної інформації, відбувається лише у стилістично забарвленому контексті. Дослідження показало, що високою частотністю відзначаються слова (узуальні, оказіональні), утворені суфіксальним способом, складанням та контамінацією, низькою частотністю – лексеми, утворені способом префіксації. Оказіональні утворення з властивою їм незвичністю, яскравістю, високою впливовою силою допомагають реалізації авторських комунікативних настанов – дати негативну, рідше позитивну, оцінку суспільно-політичним процесам, діям і вчинкам їх учасників.

INDIVIDUAL AUTHOR'S DERIVATION AS A MEANS OF EXPRESSION OF EVALUATIVE INTENTION BY SOCIAL NETWORK USERS

S. V. Voropaj

Sumy State University,
2, Rimskogo-Korsakova St., Sumy, 40007, Ukraine
E-mail: voropaj@gmail.com

The article investigates individual author's occasionalisms created by social networks users to express the assessment of social, political and economic events. The main focus is on studying the word-formation peculiarities to estimate neolexemes. The evaluative component of such words is generally concentrated in their meaning. However the derivational and lexical tools used for the creation of evaluation neolexemes are interesting things for research. Therefore, the author considers it necessary, first of all, to figure out the inventory of linguistic resources that participate in the creation of the evaluation vocabulary of social networks users, as well as clarify the role of word-forming and lexical resources in the formation of the evaluation semantics of words.

In the article new words are generally considered from the point of the influence the word formation structure on stylistic and evaluative coloring of the text, shown a functional distinction between occasional lexemes of different evaluation semantics, ascertained their place among the other expressive-evaluative words.

The article deals with new words from the perspective of the word formative structure influence on the appraisal and stylistic coloring of the text, demonstrates the functional differences between occasional lexemes of different appraisal meanings; it finds their place among the other expressive-evaluative words.

Keywords: occasionalism, neologism, evaluation, estimated value, original communicative intention, derivatum.

ИНДИВИДУАЛЬНО-АВТОРСКОЕ СЛОВООБРАЗОВАНИЕ КАК СРЕДСТВО ВЫРАЖЕНИЯ ОЦЕНОЧНОЙ ИНТЕНЦИИ ПОЛЬЗОВАТЕЛЯМИ СОЦИАЛЬНЫХ СЕТЕЙ

С. В. Вороняй,

Сумской государственный университет,
ул. Римского Корсакова, 2, г. Сумы, 40007, Украина
E-mail: voropaj@gmail.com

В статье исследуются индивидуально-авторские окказионализмы, созданные пользователями социальных сетей для выражения оценки событий, социальных явлений, политических и экономических инвентов. Главное внимание сосредоточено на изучении особенностей создания оценочных неолексем. Оценочный компонент таких слов главным образом сосредоточен в их семантике. Однако интерес для исследования представляют также словообразовательные и лексические средства, используемые для создания оценочных неолексем. Поэтому автор считает необходимым в первую очередь выяснить инвентарь языковых средств, участвующих в создании оценочной лексики, используемой пользователями соцсетей, а также выяснить роль словообразовательных и лексических средств в формировании оценочной семантики таких слов.

В работе новообразования рассматриваются с позиции влияния словообразовательной структуры слова на оценочное и стиллистическую окраску текста, показываются функциональные различия между окказиональными лексемами с разной оценочной семантикой, выясняется их место среди других экспрессивно-оценочных слов.

Ключевые слова: окказионализм, неологизм, оценка, оценочное значение, авторская коммуникативная интенция, дериват.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної девіатології : [моногр.] / Ф. С. Бацевич. – Львів: Видавничий центр Львівського націон. університету, 2000. – 237 с.

2. Онищенко І. В. Категорія оцінки та засоби її вираження в публіцистичних та інформаційних текстах : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня канд. техн. наук : спец. 10.02.01 «Українська мова» / І. В. Онищенко. – Дніпропетровськ, 2004. – 21 с.
3. Азарова Л. Є. Складання як один із способів словотвору / Л. Є. Азарова, Н. Й. П'яст. – Вінниця : Універсум, 2005. – 132 с.
4. Азарова Л. Є. Складні слова в українській мові: структура, семантика, концепція «золотої» пропорції / Л. Є. Азарова. – Вінниця : Універсум, 2002. – 222 с.
5. Іщенко Н. Г. Оцінний компонент лексичного значення слова / Н. Г. Іщенко // Філологічні трактати. – 2010. – Том 2, № 3. – С. 47-50.
6. Аббакумова Г. А. Інновації общественно-політичного характеру в аспекте культури речі / Г. А. Аббакумова // Мова і культура. – К., 2000. – Вип. 1, Т. 2. – С. 58.
7. Бачкур Р. О. Причини творення нових слів в інтерпретації Івана Ковалика / Р. О. Бачкур // Вісник Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Філологія. – 2007. – Вип. 1518. – С. 16–19.
8. Вольф В. М. Функціональна семантика оцінки / В. М. Вольф. – М. : Наука, 1985. – 230 с.
9. Приходько Г. П. Способи вираження оцінки в сучасній англійській мові / Г. П. Приходько. – Запоріжжя: ЗДУ, 2001. – 362 с.
10. Федотова О. І. Комунікативно-прагматична типологія оцінних речень / О. І. Федотова // Мовознавство. – 1988. – № 3. – С. 70–72.

LIST OF REFERENCES

1. Batsevich F. S. Fundamentals of communicative deviatology : [monography] / F. S. Batsevich. – Lviv : Publishing center of Lviv National University, 2000. – 237 p.
2. Onyshchenko I. V. The category of evaluation and means of its expression in the publicistic and informative texts : thesis for scientific degree of Candidate of Philological sciences : speciality 10.02.01 «Ukrainian language» / I. V. Onyshchenko. – Dnipropetrovsk, 2005. – 21 p.
3. Azarova L. E. Compounding as one of the means of word-formation / L. E. Azarova, N.J. P'jast Vinnytsia: Universym, 2005. – 132 p.
4. Azarova L. E. Compounds in Ukrainian language: structure, semantic, concept «gold» proportion / L. E. Azarova. – Vinnytsia: Universym, 2002. – 222 p. –
5. Ischenko N. G. Evaluative component of lexical meaning of the word / N. G. Ischenko // Filologichni tractaty. – 2010. – Vol 2, № 3. – P. 47-50.
6. Abbakumova G. A. Social and political innovations in the language cultural aspect / G. A. Abbakumova // Mova i kultura. Issue. 1. Vol. 2 : Cultural component of the language. – K., 2000. – P. 58.
7. Bachkur R. O. The reasons of creation of new words in Ivan Kovalic's interpretation / R. O. Bachkur // Visnik of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University. Philology. 2007. – Issue. 1518. – P. 16 – 19.
8. Wolf V. M. Functional semantic of evaluation / V. M. Wolf. – M. : Nauka, 1985. – 230 p.
9. Prihod'ko G. P. The means of expression of evaluation in modern English language / G. P. Prihod'ko. – Zaporizhyya: ZSU, 2001. – 362 p.
10. Fedotova O. I. Communicative and pragmatic typology of evaluative sentences / O. I. Fedotova // Movoznavstvo. – 1988. – № 3. – P. 70 – 72.

Надійшла до редакції 3 листопада 2015 р.